

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ=ΜΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ=ΜΠΙ
ΖΑΝΙ=ΔΡΙΣΚΟΣΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

Τ'αχνάριμα

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ ΕΤΟΣ 6ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 20 ανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος 1998

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821-1998

Γιορτάζουμε - τιμάμε τα... 177 χρόνια από την κήρυξη της Επανάστασης που αποτελεί ένα μεγάλο σταθμό στην ιστορία της χώρας μας. Ανατρέχουμε στο παρελθόν για να αποτίσουμε φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στους προγόνους μας που κράτησαν άσβεστη τη φλόγα της θεουτερίας.

Ενας μικρός λαός με γενναία ψυχή όρθωσε το ανάστημά του αποφασίζοντας να ζήσει ελεύθερος ή να πεθάνει. Ο Ρήγας Φεραίος βλέποντας να ωριμάζει το αίτημα του αγώνα για απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό, ξεσηκώνει όλους τους υπόδουλους λαούς σε μια «Υπερεθνική Συμμαχία» οκλαβωμένων ενάντια στο Σουλτάνο.

Η ίδρυση της Φιλικής Εταιρείας πύρωσε τις καρδιές των αγωνιστών. Η επανάσταση ξέσπασε. Ο Γέρος του Μωριά, ο Υψηλάντης, ο Καραϊσκάκης, ο Κανάρης, ο Αθανάσιος Διάκος, η Μπουμπουλίνα, ο Ανδρούτσος, ο Μακρυγιάννης είναι οι ηγέτες του επαναστατημένου λαού.

Ενός λαού που ήθελε τη θεουτεριά κι ένα κομμάτι γης που δεν είχε. Εχυσε το αίμα του μέσα στη γη του αλλιά δεν πήρε.

Όταν ο Κολλοκοτρώνης προσπάθησε να μοιράσει τη γη στην Πελοπόννησο τον έκλεισαν φυλακή.

Οι δυσκολίες της Επανάστασης ήταν πολλές τόσο από τους Ευρωπαίους όσο και από τους ντόπιους άρχοντες. Αυτά τα βλέπει κανείς με πίκρα.

Παρ' όλα αυτά ο μακρινός αγώνας οδήγησε στη δημιουργία του ανεξάρτητου Ελληνικού κράτους.

συνέχεια στη σελ. 3

Δραστηριότητες Πολιτιστικού Συλλόγου και Αδελφότητας

Στις 6-1-1998, μετά την τέλεση του Θείας Λειτουργίας και τον αγιασμό των υδάτων, ο Πολιτιστικός Σύλλογος, έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίττα του στην αίθουσα του δημοτικού σχολείου. Παρά τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες η προσέλευση του κόσμου ήταν (για μία ακόμη φορά) αρκετά ικανοποιητική. Φέτος

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας κατά την απονομή των επιτιμών. Ανδριανή Α. Γιωτάκη, Δέσποινα Ηλ. Λόντου, Μαγδαληνή Κ. Γιωτάκη και Ουρανία Γ. Κολιού.

οι εκπλήξεις που περίμεναν όσους πήραν μέρος στην εκδήλωση ήταν πολλές.

Ομορφά happenings, απρόσμενες συναντήσεις, δωράκια για τα μικρά παιδιά, δωρεάν φαγητό και ποτό για μικρούς και μεγάλους, ήταν κάποια από τα πλάνα της εκδήλωσης.

Βέβαια η γιορτή χαρακτηρίστηκε από τα πηγαδάκια των συζητήσεων και των αλληλοπειραγμάτων (πάντοτε καλοπροαίρετων). Πέρα από την όμορφη στιγμή, τη χαρά για το ομαδικό καλωσόρισμα του καινούργιου χρόνου, δεν πρέπει να ξεχνάμε και τις προσφορές όλων εκείνων των ανθρώπων που βοήθησαν για να γίνει αυτή η εκδήλωση. Όλοι οι συγχωριανοί ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα και έσπευσαν προς βοήθεια υλική και πηλική.

Ο ιερέας του χωριού μας Κων/νος Γ. Ντάφλος κόβει την πίττα του Συλλόγου παρουσία των μελών του Δ. Συμβουλίου

συνέχεια στη σελ. 4

Εφυγε για πάντα
ο "άρχοντας"
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΘΩΜΑ ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Στις 24 Φεβρουαρίου 1998 έφυγε από κοντά μας ο πενιχτός γέροντας Κώστας Θ. Γιωτάκης (Κωτο-παπάς).

Γεννήθηκε στη Μανωλιάσσα και ήταν γόνος της οικογενείας του ιερέως Θωμά Γιωτάκη.

Η νεκρώσιμη ακολουθία εψάλλει στον καθεδρικό ναό της Ραφήνας και την παρακολούθησε πλήθος κόσμου, συγγενείς, συγχωριανοί και φίλοι.

Τον επικήδειο λόγο εξεφώνησε ο πρώην πρόεδρος της Αδελφότητας Μανωλιασσιτών Κώστας Παν. Γιωτάκης και είπε τα εξής:

«Φίλες και φίλοι των οικογενειών Γιωτάκη!

Συγχωριανές και συγχωριανοί!

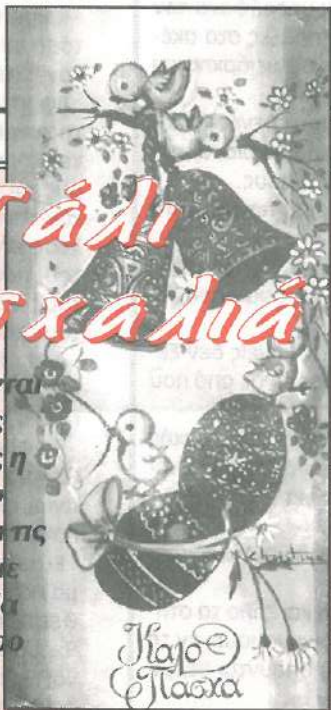
συνέχεια στη σελ. 2

Το Πάσχα των Ελλήνων

Θα αποδράσουμε, φίλοι μου κι εφέτος μαζί με μυριάδες άλλους έγκλειστους των πολύβων αστικών κέντρων με το καθημερινό τους άγχος και την καταναλωτική τους κραυγή, για να γιορτάσουμε το Πάσχα στην ελληνική ύπαιθρο.

Εκεί, σε κάποιο χωριό, σε κάποιο νησί, θ' ακούσουμε μέσα στην ανοιξιάτικη νύχτα, τους αναστάσιμους ήχους της καμπάνας που φέρνει το μέγα μήνυμα της ελπίδας «**νυν τα πάντα πεπλήρωται φωτός**» γιατί «**θάνατον εορτάζομεν νέκρωσιν...**».

Θ' ανάψουμε τη λαμπάδα μας με το αναστάσιμο φως να φωτίζει και ζεσταίνει τις καρδιές. Θα βιώσουμε το Πάσχα όσο καμιά άλλη γιορτή. Το Πάσχα είναι «εορτή εορτών και πανηγύρι πανηγύρεω» και γιορτή κατ' εξοχήν ελληνική.

Πάσχα Πασχαλιά

Τ'αχνάρια εύχονται
σε όλους τους
Μανωλιασσίτες η
Ανάσταση του
Κυρίου να γεμίζει τις
καρδιές όλων με
χαρά και ελπίδα
για ένα καλύτερο
αύριο.

Νεκρολογία

**† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΒΑΣ. ΜΠΕΛΛΟΣ**

Στις 30 Ιανουαρίου 1998 έφυγε από κοντά μας απρόσμενα και για πάντα, ο Δημήτριος Μπέλλος του Βασιλείου, προδομένος από την καρδιά του και βύθισε στη θάλασσα και στον πόνο συγγενείς και φίλους.

Η είδηση του θανάτου συντάραξε όλους τους Μανωλιασσίτες, τους κατοίκους των Σύβωτων (Μούρτου), όπου ζούσε και της γύρω περιοχής στην οποία ήταν πασίγνωστος και πολύ αγαπητός.

Ο Δημήτρης ήταν έντιμος, αξιοπρεπής, άριστος οικογενειαρχης, φιλότιμος, πολύ εργατικός και προοδευτικός άνθρωπος.

Η πρόδοός του ήταν αθωότητας και οφείλεται στην έντονη εργατικότητα του. Βλέπετε ήταν γυιός του Βασίλη του Δημήτρη - Λία, που εμείς τον θεωρούσαμε - και ήταν - ο πιο εργατικός άνδρας του χωριού.

συνέχεια στη σελ. 2

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αρραβώνες

♥ Η Κατερίνα και ο Αντώνης Μαρούλη Γιωτάκη αρραβώνιασαν την κόρη τους Νατάσσα με τον Γιώργο Καραβέλη.
♥ Η Φρειδερίκη Χρόνη-Κίτσιου και ο Νίκος Κίτσιος αρραβώνιασαν το γιό τους Χάρη με την Σταματία Βεζιργιάννη.
♥ Στις 25-12-97 η Θεοδώρα Μπέλλου-Λογάρου αρραβώνιασε το γιό της Δημήτρη με την Σωτηρία.
♥ Τέρμα στην εργενική ζωή, ο Αργύρης Χρ. Ζήκος στις 3-3-98 αρραβωνιάστηκε την Ιουλιέττα Ζαφείρη.
Φίλοι μας, σας συγχαίρουμε.

Γεννήσεις

* Το ζεύγος Μιχαήλ Μπέλλου και Βασιλικής Τάσση απέκτησε στις 5-12-97 ένα χαριτωμένο αγοράκι.
Να σας ζήσει!!!

Αγγελίες Γάμων

✠ Στις 25 Απριλίου 1998, μέρα Σάββατο και ώρα 7 μ.μ., θα γίνει ο γάμος του συγχωριανού μας Γεωργίου Παπαθανασίου του Ευαγγέλιου, μετά της Ευδοξίας Βαφεία του Λαζάρου, στον Ιερό Ναό του Αγίου Κων/νου Γλυφάδας.
✠ Στις 25 Απριλίου 1998 η Βασιλική Ε. Γκούμα παντρεύεται τον Ανέστη Παππά.
Καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 31-1-98 σε ηλικία 87 ετών απεβίωσε η ΜΑΡΙΑ ΦΑΚΑΡΕΛΗ πεθερά του Θεόδωρου Γιωτάκη του Χριστοδούλου.
- Στις 25-12-97 σε ηλικία 81 χρόνων απεβίωσε η ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΛΙΑΚΟΥ πεθερά του Θωμά Πέτρου.
- Στις 5-1-98 σε ηλικία 96 ετών απεβίωσε ο πεθερός του Θεοφίλου Κύρκου, ΤΖΕΝΤΖΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ.
- Στις 6-2-98 σε ηλικία 86 ετών απεβίωσε η πεθερά του Ελευθερίου Παππά.
- Στις 21-1-98 σε ηλικία 72 ετών απεβίωσε ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΗΤΣΗΣ, πεθερός του Ζήση Ζήκου.

Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στους συγγενείς και φίλους των εκλιπόντων.

ΔΗΜΗΤΡΑ Γ. ΝΤΑΦΛΟΥ

Απεβίωσε στις 3-12-97

Στα 82 της χρόνια η ΔΗΜΗΤΡΑ χήρα Γεωργ. ΝΤΑΦΛΟΥ έκλεισε την εδώ παρουσία της αναχωρώντας για να συναντήσει όλα εκείνα τα αγαπημένα πρόσωπα που έφυγαν από καιρό για την ουράνια βασιλεία.

Αιωνία της η μνήμη.

Απευθύνουμε θερμά συλλυπητήρια στα παιδιά της, στα εγγόνια και όλους τους συγγενείς.

ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

Ετών 93

Απεβίωσε την 25-2-98

Η Κουμουτσάκη Σταυρούλα ήταν μητέρα της Αθανασίας Στ. Γιωτάκη. Πλήρης ημερών άφησε την τελευταία της πνοή την 25-2-98 στη Μεσσηνία.

Η εκλιπούσα χτυπήθηκε σκληρά από τη μοίρα αφού το 1991 έχασε την κόρη της σε ηλικία 47 ετών και μετά από ενάμιση χρόνο έχασε και την εγγονή της σε ηλικία 24 ετών.

Τα απανωτά χτυπήματα είχαν σαν αποτέλεσμα να χάσει την επικοινωνία με το περιβάλλον της.

Η γιαγιά Σταυρούλα ξεκουράζεται τώρα δίπλα στο σύζυγό της Μιχάλη, στην κόρη της Νίνα και στην εγγονή της Ευγενία.

Τ' Αχνάρια εύχονται να είναι ελαφρύ το χώμα που την σκεπάζει και στους συγγενείς να έχουν τα χρόνια της.

Συγχαρητήρια

Εστώ και καθυστερημένα συγχαίρουμε την ΟΥΡΑΝΙΑ Γ. ΚΟΛΙΟΥ για την επιτυχία της στα Τ.Ε.Ι. Αθήνας, τμήμα Τεχνολογίας Γραφικών Τεχνών.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΧΑΡ.

ΠΕΤΡΟΣ

ΕΤΩΝ 79

Απεβίωσε την 4-1-98

Εις μνημόσυνον

«Λείπει το δεξί χέρι του Αν-Γιώργη».

Ο Κωσταντής έφυγε από κοντά μας, στηρίζοντας τον Αν-Γιώργη επί τρεις δεκαετίες.

Συνέδεσε το όνομά του με τον Αν-Γιώργη όταν Κυριακές και εορτές, χειμώνες, καλοκαίρια, με το χτύπημα της καμπάνας μας καλούσε, μικρούς και μεγάλους.

Η καρέκλα του στο παγκάρι του ναού μας είναι κενή.

«Αφύσ'κο μας φαίνεται» είπε μια θεία.

«Είχε καλό ίσκιο» απάντησε η διπλανή.

Σίγουρα μας λείπει ο Κωσταντής και κάθε συνάνθρωπός μας μας λείπει, όταν φεύγει από την μεγάλη οικογένεια που λέγεται Μανωλιάσσα.

Και είναι ακόμα μεγαλύτερο το κενό όταν αυτός που μας φεύγει είναι ταγμένος στον αγώνα της προσφοράς στον κοινό αγώνα.

Ο Κωσταντής στήριξε όσο μπορούσε το έργο στον Αν-Γιώργη και ο Αν-Γιώργης τον αξίωσε να ζήσει, να χαρεί την οικογένειά του, τα παιδιά και τα εγγόνια του. Εφυγε ευχαριστημένος κι αυτό το έλεγε πίνοντας το «ουισκάκι» του.

Κυρ-Κωσταντή, τώρα είσαι μέρα-νύκτα κοντά στον Αν-Γιώργη. Ησουν δοκιμασμένος και για την προσφορά σου πήρες το μεγάλο αξίωμα να χαιρείς εις τους ουρανούς.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣ. ΜΠΕΛΛΟΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

ριού μας.

Κρίμα που ο Δημήτρης έφυγε τόσο νέος. Μπορούσε και θα έκανε ακόμα πολλή και καλή.

Αφνε πίσω του απαρνήγρητες τη γυναίκα του και τις δυο ανήλικες κόρες του. Ο πόνος είναι βαρύς και αβάσταχτος για τα παιδιά του και τη γυναίκα του. Αβάσταχτος είναι και για τους γονείς του, που περίμεναν το Δημήτρη τους, να τους κλείσει τα μάτια και του έκλεισαν αυτοί τα δικά του.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερο κακό από το να θάβουν οι γονείς τα παιδιά τους.

Η εφημερίδα μας παρακαλεί το Θεό να τάξει την ψυχή του στα Άγια, εκεί, «ένθα οι δίκαιοι αναπαύονται».

Εύχεται να είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε στα Σύβοτα Θεσπρωτίας και συλλυπείται θερμά την οικογένειά του, τους γονείς του, τ' αδελφία του και όλους τους συγγενείς του.

Στέφανος Κων. Γιωτάκης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

Αισθάνομαι την ανάγκη να απευθύνω στη μνήμη του εκλιπόντος δυο λόγια, όχι από συνήθεια, αλλά από σεβασμό και ιερό χρέος.

Αείμνηστε μπαρμπα Κώστα,

Αν και μας αποχαιρέτησε πλήρης ημερών η είδηση του θανάτου σου μας πόνεσε όλους, μας σκόρπισε βαθειά θλίψη και πόνο.

Είμαστε όλοι γύρω σου, η οικογένειά σου, οι συγγενείς, οι φίλοι σου για να σου απευθύνουμε τον τελευταίο χαιρετισμό και να σε κατευοδώσουμε στο τελευταίο ταξίδι σου προς τον ουρανό.

Εσένα τον αγαπημένο μας, τον παππού, τον πατέρα, το θείο Κώστα, εσένα το άξιο τέκνο της Μανωλιάσσας.

Ο Κώστας Γιωτάκης ανέτειλε στη μικρή Αθήνα ιστορική Μανωλιάσσα πριν από έναν αιώνα περίπου. Ήταν μεταξύ των πρώτων που έφυγαν με σκοπό ν' αθηάξουν τη μοίρα τους, για μια καλύτερη ζωή.

Η ζωή του πέρασε μέσα από θλίψη, αγώνες για επιβίωση, πίκρες, βάσανα, ποθέμους μα και από χαρές, επιτυχίες, δημιουργία, προσφορά και αγάπη προς τον άνθρωπο.

Αγωνίστηκε με όλες του τις δυνάμεις, με επιμονή και υπομονή για την προκοπή, για να αποδείξει περίτρανα πως καμιά επιτυχία δεν αποχτιέται χωρίς κόπο, πως τίποτα δεν χαρίζεται δίχως ιδρώτα. Σ' όλη του τη ζωή υπήρξε ένας τίμιος δουλειότης.

Σαν σύζυγος διακρινόταν για την αγάπη και την αφοσίωση προς τη σύντροφο της ζωής του. Με την αγάπη υπερνικούσε τις δυσκολίες, ακόνιζε την πίστη προς το Θεό, για να υπομένει με καρτερία τις δυσκολίες.

Σαν πατέρας ήταν αξιαγάπητος στα παιδιά του, γιατί τα μεταχειρίστηκε με στοργή. Όλη του η ζωή υπήρξε μία διαρκής ανελέητη πάλη για καλύτερευση της επιβιώσής τους.

Μόχθησε για να τους δώσει αξίες κι ευτύχησε να δει κόρες και γιους, ευτυχισμένους οικογενειάρχες και επιτυχημένους επιχειρη-

ματίες. Τα παιδιά του βρίσκονται εν ζωή, ζουν και εργάζονται στη Ραφήνα συμβάλλοντας τα μέγιστα στην κοινωνική και οικονομική ζωή της πόλης. Εκτός από το Στέφανο που ζει στην Ηλιούπολη απολαμβάνοντας τους καρπούς των υπηρεσιών που προσέφερε στην Ελλην. Αστυνομία με το βαθμό του ανωτέρου Αξιωματικού.

Σαν παππούς ευτύχησε να χαρεί εγγόνια και δισέγγονα. Αγάπησε και αγαπήθηκε από τα εγγόνια του. Σκόρπισε ανάμεσά τους την αγάπη και τους ενέπνευσε το σεβασμό προς τη ζωή.

Σαν πατριώτης αγάπησε και λάτρεψε τη Μανωλιάσσα με όλη του τη δύναμη. Μέχρι πρόσφατα επισκεπτόταν τακτικά το χωριό. Η μεγάλη ηθική και οικονομική συμπαράσταση στην πραγματοποίηση έργων και κυρίως του Πνευμ. Κέντρου Μανωλιάσσας ήταν η αφορμή για την ανακήρυξή του σε ευεργέτη από την Αδελφότητα Μανωλιασσιτών της Αθήνας πριν από δύο χρόνια. Αθόρυβος και σεμνός γοντευόταν από το όραμα του αγώνα και παθιαζόταν από τη γοντεία της προσφοράς. Ενίσχυε τις προσπάθειές μας, πάλευε να δει τη Μανωλιάσσα να προκόβει.

Είχα την τύχη σαν πρόεδρος της Αδελφότητας Μανωλιασσιτών να μοιραστώ λίγες στιγμές από τη ζωή του και να τον γνωρίσω καλύτερα.

Μιλούσε για τη Μανωλιάσσα και τα μάτια του λάμπανε από χαρά, αθήα συνάμα και ανησυχία για το μέλλον της. Μιλούσε για τη Μανωλιάσσα και η ψυχή του φτερούγιζε, ής κι έφτανε στις ατέλειωτες πέτρινες συνθέσεις, ής και περπατάγε στις δροσιές και στα χορτάρια κι ημέρευε ο νους και η καρδιά του.

Λίγες στιγμές με τον κυρ-Κώστα ικανές να διδαχθώ πολλή. Δέχτηκα τον γαλβανισμό της σοφίας του, διδάχτηκα από τις σκέψεις του. Γνώρισα τον αιωνόβιο άνθρωπο με την νεανική ψυχή, τον ειλικρινή, ακούραστο και έντιμο αγωνιστή, τον άνθρωπο με ακεραιότητα, ανθρωπιά και αυστηρές αρχές. Γνώρισα

τον «μαέστρο» που διπύθνε «χωρίς φάτσα» τη φαμελιά του.

Ο Κώστας Γιωτάκης έτυχε της... ανελέητο φροντίδας των παιδιών του και των οικογενειών τους. Όσα σκόρπισε στα νειάτα του - την αγάπη, στοργή, καλωσύνη - του δόθηκαν ηθουσιοπάροχα στα γηρατιά του.

Εζήσε μεγαλόπρεπα και τιμημένα.

Αείμνηστε μπαρμπα-Κώστα, η μοίρα σου έστηνε πάντοτε καρτέρι για να σε αναχαιτίσει και συ πάλευες και νικούσες. Ο θάνατος ήταν ο μόνος που σε νίκησε, αλλά κι αυτός χρειάστηκε τρεις φορές. Την πρώτη παίρνοντας από κοντά σου το γιό σου Ναπολέοντα, τη δεύτερη παίρνοντας από το πλευρό σου τη σύντροφο της ζωής σου... και την τρίτη τώρα στα βαθειά γεράματα, όταν πήδον τα πάντα τα είχες γνωρίσει στη ζωή.

Κοιμήσου τώρα ήρεμα και υπερήφανα τον αιώνιο ύπνο, ήσυχος γιατί έπραξες στο αέριο το καθήκον σου, ως οικογενειάρχης και ως άνθρωπος.

Κλείνοντας θυμάμαι πως μου έλεγες με καμάρι, η Μανωλιάσσα έχει καλή παιδιά, σήμερα θα απαντήσω μπροστά σε όλους.

Ναι η Μανωλιάσσα έχει καλή παιδιά, γιατί έχει και άξιους πατεράδες.

Υποκλινόμαστε μπροστά στη σεπτή σορό σου, με πολλή συγκίνηση και σου απευθύνουμε τον ύστατο χαιρετισμό.

Η ζωή έχει αξία μόνον όταν κανείς δεν ξεχνάει την αφετηρία του, ποιος είναι, από που έρχεται και που πηγαίνει.

Σε παραδίνουμε στα σπλάχνα της Αττικής γης, τη γη που αγάπησες σαν δεύτερη γενέτειρα. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της.

Αιωνία σου η μνήμη

Κώστας Π. Γιωτάκης

«Τ' αχνάρια» που με θέρμη και ζήλο τα στήριξε, εύχονται ο Θεός να τον αναπαύει εν τη χώρα των ζώντων και συλλυπούνται θερμά την οικογένειά του.

ΜΟΙΡΑΦΙΚΑ

Στην εκκλησιαστική ορολογία η λέξη αποκριά σημαίνει την τελευταία ημέρα πριν από την περίοδο της νηστείας.

Ο λαός χρησιμοποιεί την ονομασία αυτή αναφερόμενος σε ολόκληρο το διάστημα των τριών τελευταίων, πριν από την Καθαρά Δευτέρα, εβδομάδων το οποίο ονομάζεται συνήθως και Τριώδιο. Ονομάζεται έτσι διότι την πρώτη Κυριακή εγκαινιάζεται η χρήση εκκλησιαστικού βιβλίου Τριωδίου.

Σύμφωνα με τους λαογράφους τα έθιμα της αποκριάς είναι δυνατόν ν' αναχθούν στις περίφημες αρχαίες γιορτές των Κρονίων, των Διονυσίων και των Σατουρνάλων και στους νεότερους χρόνους στις γιορτές των μασκοφόρων της Ρώμης, της Φλωρεντίας και ιδιαίτερα της Ρώμης.

Στη χώρα μας οι μέρες της Αποκριάς προσλαμβάνουν ένα λαϊκό χρώμα. Στο πλαίσιο του παραδοσιακού πανηγυρισμού στο χωριό μας, οι άντρες φορούσαν (και φοράνε) γυναικεία ή παλιά ρούχα και το βράδυ της Κυριακής πριν από την Καθαρά Δευτέρα πηγαίναν στα σπίτια του χωριού να έκαναν αστεία πειράγματα στους νοικοκυραίους, αλλά δε μιλούσαν για να μη προδώσουν την πραγματική τους ταυτότητα.

Τα πρόσωπα ήταν καλυμμένα με ρούχα, μάσκες ή γανωμένα για να μην τους γνωρίζουν. Οι νοικοκυραίοι τους κερνούσαν γλυκό και ποτό και ύστερα η παρέα των μασκαράδων έφυγε για να συνεχίσει το βραδυνό της περίπατο και στα άλλα σπίτια του χωριού.

Σε άλλα μέρη της πατρίδας μας οι άντρες μεταμφιέζονταν σε γυναίκες ενώ τα παιδιά άναβαν μεγάλες φωτιές στους δρόμους.

Γινόταν η περιφορά του γαϊτανακιού και της Καμήλας και χορεύοντας, τραγουδώντας γυρνούσαν τις συνοικίες

Αποκριές

σκορπίζοντας κέφι και χαρά.

Σε πολλά χωριά της Πελοποννήσου υπάρχει η συνήθεια να σφάζουν την πρώτη εβδομάδα του Τριωδίου, τη λεγόμενη απολυτή, δηλαδή ένα κοίρο στο στήθος του οποίου κάραζαν το

σταυρό κι έβαζαν πάνω στις σκαμμένες τρία αναμμένα κάρβουνα και λιβάνι. Υστερα έτρωγαν από ένα κομμάτι κι εύχονταν ο ένας στον άλλον «χρόνια πολλά». Τα παιδιά έτρωγαν το βρασμένο σκυώτι του κοίρου γιορτάζοντας έτσι την «γουρνόκοιρα».

Στην Μακεδονία ήταν διαδεδομένα τα κοινά συμπόσια που γίνονταν στο σπίτι του πρεσβυτέρου. Γενικότερα τις μέρες της Αποκριάς αναβίωναν διάφορες προλήψεις και δειδισαμονίες, ψάλλονταν εύθυμα και πολλές φορές άσεμνα τραγούδια. Γίνονταν εικονικές δίκες και επικρατούσε ένα γενικό ξεφάντωμα.

Οι μασκαράδες έδωσαν και φέτος το «παρών» σε όλες τις πόλεις και τα χωριά μας με αποκορύφωμα φυσικά το καρναβάλι της Πάτρας.

Οι μεταμφιέσεις ωστόσο δε στοχεύουν τόσο στη μη αναγνώριση της ταυτότητας του ατόμου. Οι στολές είναι φανταστικές, πολύχρωμες. Το εμπόριο έχει εισβάλει και σ' αυτές τις μέρες του ξεφάντωματος και της ξενοιασιάς. Ωστόσο αυτό που μετράει τελικά είναι η διάθεση για υπέρβαση της πραγματικότητας και η πηγαία έκφραση όλων των υποσυνείδητων επιθυμιών πέρα από τις κοινωνικές συμβάσεις και δεσμεύσεις.

Η αποκριά δίνει την δυνατότητα για μια αμεσότερη επαφή ανάμεσα στα μέλη της κοινωνικής ομάδας που ειδικά στις πόλεις αποξενώνεται όλο και περισσότερο.

Τάσος Π. Λιόντος

25 Μαρτίου 1821-1998

συνέχεια από τη σελ. 1

Στεκόμαστε όλοι με θαυμασμό μπροστά στον ηρωισμό του λαού μας και αντιθέτουμε παραδείγματα από τα κατορθώματά του. Ο Διάκος πέθανε σαν άθλος Λεωνίδα. Ο Παπαφλέσσας αφού τα έδωσε όλα έπεσε στο Μανιάκι για την ανθρωπινή αξιοπρέπεια. Ο Γέρος του Μωριά ήταν οδύκηλη η Επανάσταση. Μεγάλη επίσης είναι η συγκίνηση από το ολοκαύτωμα στο Κούγκι του καλόγερου Σαμουήλ, το χορό του Ζαλόγγου, την έξοδο των Ελευθέρων Πολιορκημένων του Μεσοπογγίου και τη γενεοκτονία των Ψαριανών και Χιωτών.

Μεγάλο το δέντρο της λευτεριάς και πολύ το αίμα που χύθηκε. Το έργο των αγωνιστών του '21 θα μείνει αθάνατο. Τους τιμάμε γιατί έκαναν πράξη τα όνειρα και τις ελπίδες όλων των προηγούμενων γενεών και μας εξασφάλισαν την ανεξαρτησία μας ως Έθνος και την ελευθερία μας ως λαού.

Ζητείται οικόπεδο με ή χωρίς οίκημα, προς αγορά στην Μανωλιάσσα Ιωαννίνων. Τηλ. 01-4817743.

Ευχαριστήριο

Ευχαριστούμε θερμά όλους, όσους μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος μας για το θάνατο του πατρός μας πατέρα - παππού ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΩΜΑ ΓΙΩΤΑΚΗ
Τα παιδιά του
Τα εγγόνια του

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ ΓΕΩΡΓΙΤΣΑ

Απεβίωσε την 2-1-98 στην Βουνοπλαγιά. Ήταν αδερφή της Βαρβάρας Τζήμα το γένος Βασιλείου Γούση.

Θερμά συλλυπητήρια στον άνδρα της Ευάγγελο Παναγιωτίδη, τις κόρες της, τα εγγόνια της και τους λοιπούς συγγενείς.

ΟΛΓΑ ΚΩΣΤΟΥΛΑ

Γεννήθηκε το 1918 στις Μιλιγγούς. Ήταν η μονάκριβη κόρη ανάμεσα σε πέντε γιούς, του Αριστείδη Κασσιάνη, που ήταν δάσκαλος και πρόεδρος στις Μιλιγγούς και γραμματέας στην Μανωλιάσσα.

Ήταν σύζυγος του Θωμά Κωστούλα, ο οποίος δυστυχώς σκοτώθηκε νέος, 39 χρόνων, σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα στη Σουπδιά· έτσι η αγαπημένη μας μητέρα κήρεψε νωρίς και με πολλούς κόπους μεγάλωσε τα παιδιά της Γιάννη, Μαρία, Σπυριδούλα, Δήμητρα, Λαμπρινή και Σταύρο· αφού τα πάντρεψε, καμάρωσε εγγόνια και δι-σέγγονα. Δυστυχώς ο θάνατός της ήταν ξαφνικός, λόγω ανακοπής καρδιάς· χάθηκε στις 5 Ιανουαρίου 1998 στον Ιερό Ναό του Αϊ Γιάννη στα Ιωάννινα, όπου πήγε να εκκλησιαστεί τη μέρα του Σταυρού. Ήταν παρήγορος ο λόγος του παπα-Γιώργη στην κηδεία όταν ανέφερε πως για όσους κάνουν τις άγιες μέρες οι ουρανοί είναι ανοικτοί και οδηγούν στον Παράδεισο τις ψυχές τους.

Αγαπημένη μας μητέρα θα σε αγαπάμε και θα σε σκεφτόμαστε για πάντα.

Τα παιδιά σου Σπυριδούλα και Λάζαρος Μπέλλος
τα εγγόνια σου Σπύρος, Ελένη, Κική και Ιωσήφ
και η δισέγγονή σου Σπυριδουλίσσα

Στη μνήμη της σεβαστής Ολγας Θ. Κωστούλα προσφέρουμε 15.000 δρχ. για την αποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου Μανωλιάσσας.

Υ.Γ. Σας στέλνουμε τη φωτογραφία που επιθυμούμε να δημοσιεύσετε μαζί με το κείμενο αλλά σας παρακαλούμε να μας τη στείλετε πίσω γιατί τη χρειαζόμαστε.

Σας ευχαριστούμε θερμά
Οικ. Λαζάρου Μπέλλου

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙ

Εις μνήμην ΚΩΝ/ΝΟΥ Θ. ΓΙΩΤΑΚΗ το Δ.Σ. της

Αδελφότητας:

ΛΙΟΝΤΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Πρόεδρος

ΓΟΥΣΗΣ ΛΟΥΚΑΣ Γραμματέας

ΠΑΠΠΑΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ Αντ/δρος

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ταμίας

ΠΕΤΡΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΣ Μέλος

ΠΕΤΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Μέλος

ΖΗΚΟΣ ΖΗΣΗΣ Μέλος

Προσέφερε το ποσό των 35.000 δρχ.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ προσέφερε 10.000 δρ. αντί για στεφάνι στη μνήμη του ΚΩΝ/ΝΟΥ Θ. ΓΙΩΤΑΚΗ.

Επίσης προσέφεραν:

ΚΛΕΑΡΧΟΣ Π. ΜΠΕΛΛΟΣ

30.000

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΙΩΤΑΚΗ-ΜΠΟΓΡΗ

10.000

ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΓΙΩΤΑΚΗ

(σύζυγος Ευαγγέλου Γιωτάκη)

10.000

Εις μνήμην του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Β. ΜΠΕΛΛΟΥ, ο ΝΤΑΦΛΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ του ΖΑΧΑΡΙΑ προσέφερε 20.000 δρχ.

Εις μνήμην ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΕΛΛΟΥ, ο ΗΡΑΚΛΗΣ ΗΛΙΑ ΜΠΕΛΛΟΣ προσέφερε 10.000 δρχ.

Εις μνήμην της πεθεράς του ΜΑΡΙΑΣ ΦΑΚΑΡΕΛΗ, ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΙΩΤΑΚΗΣ του ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ προσέφερε 30.000 δρχ.

Εις μνήμην ΚΩΝ/ΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ προσέφεραν

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΠΕΤΡΟΥ

10.000

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ε. ΠΕΤΡΟΥ

10.000

ΚΩΣΤΑΣ Β. ΝΤΑΦΛΟΣ

10.000

ΔΩΡΕΕΣ

1ον. Τα παιδιά του Κωνσταντίνου Θωμά Γιωτάκη: Χρήστος, Στέφανος, Θεόδωρος, Φωτεινή, Αλεξάνδρα, Αμαλία και Θωμάς, πρόσφεραν και στο χωριό τους το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δραχμών ήτοι 50.000 δρχ. στην εκκλησία Αγίου Γεωργίου και 100.000 δρχ. στο Πνευματικό Κέντρο Μανωλιάσσας, στη μνήμη του πατέρα τους.

2ον. Τα εγγόνια του Κωνσταντίνου Θωμά Γιωτάκη: α. Μαίρη Αναστασίου-Ποθυχρονίδη και Κων/νος Ποθυχρονίδης

β. Βασιλική Γιωτάκη-Γκούμα και Μάριος Γκούμας και

γ. Κων/νος Γιωτάκης του Χρήστου και Μυρσίνη, πρόσφεραν στη μνήμη του παππού τους Κωνσταντίνου Θωμά Γιωτάκη, το ποσό των εξήντα (60.000) δραχ. στο Πνευματικό Κέντρο Μανωλιάσσας.

Προσφορά στον Αν-Γιώργη

Τις ημέρες των Χριστουγέννων επισκέφθηκε τη Μανωλιάσσα η ΝΤΙΝΑ ΜΠΕΛΛΟΥ-ΚΟΥΡΟΥΠΑΚΗ μετά του συζύγου της και προσέφερε στον Αν-Γιώργη το ποσό των 50.000 δρχ.

Συγχαρητήρια στην κ. Κουρουπάκη και της ευχόμαστε ο Αν-Γιώργης να την προστατεύει σε κάθε της βήμα.

Δόμηση εσωτερικού χώρου

Γυψοσανίδες - Ψευδοροφές
Φωτισμός - Διακόσμηση

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Σμύρνης 2 Ιωάννινα

Τηλ. 30905

Κιν. 093 - 32510

Αλόγου και Αδελφότητας

Η Ετήσια Χοροεσπερίδα της Αδελφότητας

Με μεγάλη επιτυχία στέφθηκε η ετήσια εκδήλωση της χοροεσπερίδας της Αδελφότητας.

Αρκετοί συγχωριανοί αλλιά και πολλοί φίλοι παρευρέθηκαν στην εκδήλωση που δόθηκε στην αίθουσα «ΜΥΛΟΣ» με το πρόγραμμα της Γλυκερίας και των συνεργατών της. Υπήρξαν και απουσίες που θεωρούνται αδικαιολόγητες. Ελπίζουμε να μην υπάρξει συνέχεια και πως όλοι μας θα σπεύδουμε στο ετήσιο κάλεσμα (και σε κάθε κάλεσμα) της Αδελφότητας. Η Αδελφότητα στηρίζεται στην συμμετοχή μας, η Μανωλιάσσα περιμένει απ' όλους μας.

Χώρος: Ελένη Α. Γούση, Ουρανία Γ. Κολλίου, Δέσποινα Δ. Νίκου, Μαρία Κ. Ντάφλου, Μαγδαληνή Κ. Γιωτάκη και η Ανδριανή Αρ. Γιωτάκη.

Το Δ.Σ. προτίθεται να θέσει θέμα στην επόμενη Γεν. Συνέλευση ως προς τον χρόνο και τον τρόπο της κοπής της πίτας.

Η Αδελφότητα έκοψε την πίττα της την 1η Μαρτίου 1998

Στην κοσμική ταβέρνα «Το Συντριβάνι» στο παλιό τέρμα Πολυγώνου, πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της κοπής της πίτας της Αδελφότητας.

Αρκετοί συγχωριανοί έδωσαν το «παρών» στο κάλεσμα του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

Είναι μια εκδήλωση που πραγματοποιείται κάθε χρόνο. Φέτος οι θάνατοι, που έληξαν πολλές από τις οικογένειές μας, περιόρισαν την προσέλευση πολλών συγχωριανών μας.

Εν τούτοις δεν έλειψε το κέφι, όσοι παρευρέθηκαν γιέννησαν με το παραπάνω συμβάλλοντας σ' αυτό και ο συμπατριώτης μας οργανοπαίκτης και ιδιοκτήτης του κέντρου.

Την πίττα έκοψαν ο πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας, ευχόμενοι «καλή χρονιά» σε όλους.

Στην εκδήλωση βραβεύτηκαν οι επιτυχούσες στα Α.Ε.Ι. της

Ο Πρόεδρος
Τάσος Λιόντος

Για το Δ.Σ.

Ο Γραμματέας
Λουκάς Γούσης

Τα μέλη
Ζ. Παππάς
Γ. Γεωργίου
Ε. Πέτρου
Β. Πέτρου
Ζ. Ζήκος

Προσφορές για το Πνευματικό Κέντρο Μανωλιάσσας στην κοπή της πίτας

ΙΣΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Β.	10.000
ΜΠΕΛΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ του Αν.	12.000
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣ του Βασ.	10.000
ΤΑΣΣΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ (Λαγκοτάτες)	10.000
ΛΙΟΝΤΟΣ ΗΛΙΑΣ του Παν.	10.000
ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΛΕΚΟΣ του Ευθ.	10.000
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ	10.000

Προσφορές στο Χορό της Αδελφότητας

ΠΑΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	3.000
ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ	5.500
ΓΙΩΤΑΚΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ	5.000
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΝΙΚΟΥ	5.000
ΑΝΤΩΝΗΣ Δ. ΓΟΥΣΗΣ	22.000
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΙΩΤΑΚΗΣ Χριστ.	4.000
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΡΟΥΣΣΟΥ	4.000
ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΜΠΕΛΛΟΣ του Ευαγ.	11.000

5 χρόνια με «Τ'αχνάρια»

Η εφημερίδα μας «Τ'αχνάρια» μας έκλεισαν τα πέντε χρόνια και γύρισαν στα έξη.

Το φύλλο που κρατάτε είναι το 20ο από την πρώτη έκδοση.

Πέντε ολόκληρα χρόνια κοντά σας, με τα ευχάρισια και τα δυσάρεστα νέα μας. Κοντά στα γεγονότα που ενδιαφέρουν τη Μανωλιάσσα και τη ζωή της, τους Μανωλιασσίτες του χωριού και της διασποράς.

Πέρασαν κι όλες πέντε χρόνια από τη γέννηση της εφημερίδας μας, από την ημέρα που το όνειρο έγινε πράξη.

Πέντε χρόνια γεμάτα προσπάθεια κι αγώνα να χτίσουμε κάτι καλύτερο, να κρατηθούμε «λίγο ψηλότερα».

Με δύναμη και πίστη ξεπερνάμε τις συμπληγάδες και συνεχίζουμε τον ανιδιοτελή αγώνα μας. Δεν πρόκειται για καμιά δημοσιογραφική ομάδα αλλά για 3-4 άτομα στρατευμένα.

Στόχος μας παραμένει πάντα ο ίδιος, η προβολή, η ανάδειξη και η επίλυση των προβλημάτων που αφορούν τη Μανωλιάσσα.

Η εφημερίδα μας είναι η φωνή όλων των Μανωλιασσιτών. Είναι το όπλο μας για τα κρίσιμα τοπικά προβλήματα, την προβολή και ικανοποίηση των αιτημάτων μας. Είναι το μέσον επικοινωνίας μας, μέσον που αποβλέπει στην πολιτιστική αναβάθμιση.

Ελπίζουμε και περιμένουμε να συστρατευθούν κι άλλοι μαζί μας, να συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα, να δουλέψουμε όλοι μαζί, και τότε να είστε σίγουροι πως κάτι καλύτερο θα προκύψει.

Οι στίλβες της εφημερίδας μας είναι στη διάθεση όλων, για να δημοσιοποιήσουν τις απόψεις τους σε κοινωνικά, τοπικά, επαγγελματικά και άλλα θέματα.

Σας περιμένουμε...

«Τ'αχνάρια»

ΓΙΑΤΙ κ. Πρόεδρε;

«Τ'αχνάρια» ρωτούν τον πρόεδρο της Κοινότητας Πολύκαρπο Μπέλλο, γιατί δεν πραγματοποιείται η συνάντηση με τον κ. Νομάρχη;

Υπενθυμίζουμε ότι ο Πρόεδρος της Κοινότητας δεσμεύτηκε κατ' επανάληψη (την τελευταία φορά, πριν από έναν χρόνο περίπου), να κλείσει ημερομηνία επίσκεψης στον κ. Νομάρχη, με τους προέδρους του Πολ. Συλλόγου και της Αδελφότητας.

Σας περιμένουμε κ. Πρόεδρε να ορίσετε τη συνάντηση και να επιδόσετε μελέτη για τις δαπάνες που απαιτούνται για την ολοκλήρωση του Πνευματικού μας Κέντρου.

Μόνον έτσι θα εξαναγκάσετε τον κ. Νομάρχη να πάρει θέση.

Η λύση με τα απαντωτά δάνεια θα μας κάνει μόνιμους χρεώστες. Η πολιτεία έχει χρέος να λύνει τα προβλήματα από μόνη της, πολύ περισσότερο όταν είναι για την ολοκλήρωση ενός έργου που το έχουμε ξεκινήσει μόνο με τις δικές μας πλάτες.

bello
PATISSERIE

ΑΛΕΚΟΣ Ε. ΜΠΕΛΛΟΣ

Πλ. Ηρώων Κύπρου 12
Ν. Σμύρνη Τηλ.: 9330786

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

ΑΓΟΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΝΤΑΦΛΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΛΙΜΑΝΙ ΡΑΦΗΝΑΣ • ΤΗΛ.: (0294) 23356

ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

Το στέκι για καλοφαγάδες

- Ψάρια φρέσκα
- Αστακοί
- Καραβίδες
- Καθαμαράκια

από την Τράτα μας
κατευθείαν στα
κάρβουνα
Αξιοπρεπές
περιβάλλον

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΤΗΛ. (0294) 94794

ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο πιο γνωστός από τους αρχαίους Ηπειρώτες βασιλείς ήταν ο Πύρρος. Γνωστό το όνομα, η...νίκη του, ίσως και ο θάνατός του, όχι όμως και η πολυτάραχη ζωή ενός ανθρώπου που η ευφυΐα και η ενεργητικότητά του μπήκαν στην υπηρεσία του τυχοδιωκτισμού του, με αποτέλεσμα να καταστρέψει τον ίδιο αλλά και την όμορφη χώρα που βασίλευε.

Η μυθιορμηματική του ζωή αξίζει να περιγραφεί.

Ήταν γιος του Αιακίδου, βασιλιά της Ηπείρου, και της Φθίας. Όταν όμως ο Αιακίδης εκδιώχθηκε από το θρόνο ο μικρούλης δεκάτης Πύρρος κατέφυγε στην Ιλλυρία, σημερινή Αλβανία, για να προστατευθεί κοντά στον ηγεμόνα της Γλάυκιο. Το 307 π.Χ. ο Γλαύκος επανέφερε τον Πύρρο, παιδί τότε 11 ετών, στην Ηπειρο και τον εγκατέστησε ως βασιλιά. Φυσικά ο 11ετής βασιλιάς δεν ήταν δυνατόν να γίνει αποδεκτός και επιτυχημένος κυβερνήτης της χώρας του. Ετσι εκδιώχθηκε και αυτός από το θρόνο του και κατέφυγε κοντά στο Δημήτριο τον Πολιορκητή, ηγεμόνα της Μακεδονίας. Εμεινε κοντά του και στην εφηβεία του λαμβάνει μέρος στις στρατιωτικές επιχειρήσεις του Δημητρίου. Μεγαλώνοντας παντρεύτηκε την αδελφή του προστάτη του, τη Λυδία. Ο νεαρότατος όμως Πύρρος έχει μέσα του διοικητικές και διπλωματικές αρετές. Ετσι φροντίζει να γνωρίζει τους κατάλληλους ανθρώπους αλλά να κάνει και τους κατάλληλους γάμους. Γνωρίζεται και συνδέεται με το βασιλιά της Αιγύπτου Πτολεμαίο Σωτήρα. Αφού έχει περνώσει και για δεύτερο γάμο, παντρεύεται την προγονή του Πτολεμαίου την Αντιγόνη. Ο καινούργιος πεθερός εξασφαλίζει στον Πύρρο μεγάλη ναυτική δύναμη και χρήματα. Με τη δύναμή του τώρα επανέρχεται στην Ηπειρο, παίρνει ένα μέρος της και ξαναγίνεται βασιλιάς της το 296 π.Χ. σε ηλικία 22 ετών.

Το ανήσυχο όμως ταπεραμένο του δεν τον αφήνει να διοικήσει ειρηνικά την Ηπειρο. Βοηθά το Δημήτριο τον Πολιορκητή σε διάφορες εκστρατείες του και αυτός του δίνει για αντάλλαγμα επαρχίες της Μακεδονίας, την Αμβρακία και την Ακαρνανία. Τώρα η Ηπειρος είναι μια μεγάλη σε έκταση χώρα, αλλά ο νεαρός βασιλιάς της δεν σταματά εδώ. Θέλει να απλώσει την κυριαρχία του πέρα από το πέλαγος, να φτάσει στην Κέρκυρα. Ενας καινούργιος γάμος με την κόρη του τυράννου των Συρακουσών Αγαθοκλή, τη Λάνασσα του χαρίζει το νησί σαν καινούργια προίκα. Η Λάνασσα όμως δεν έμεινε πολύ μαζί του. Προτιμά για άντρα της το Δημήτριο τον Πολιορκητή, τον πρώτο προστάτη του Πύρρου. Ετσι ο Πύρρος, από φίλος και σύμμαχος, μετατρέπεται σε εχθρό του Δημητρίου. Κάνει επιθέσεις σε Μακεδονικές επαρχίες και συμμαχεί με τους εχθρούς του. Με την γοντεία προσελκύει με το μέρος του πολλούς στρατιώτες και αξιωματικούς του Δημητρίου. Νικημένος τώρα ο Δημήτριος, φεύγει από τη Μακεδονία και ο νικητής Πύρρος γίνεται βασιλιάς και της Μακεδονίας. Και δεν έ-

Ενας Ηπειρώτης... Μ. Αλέξανδρος

φτανε αυτό, αλλά όπου πολεμούσε ο Δημήτριος, ο Πύρρος έσπευ να βοηθήσει το αντίπαλο στρατόπεδο.

Τις Μακεδονικές όμως επαρχίες δεν μπόρεσε να τις κρατήσει για πολύ. Ο Λυσίμαχος τον έδιωξε από τη Μακεδονία και έτσι αναγκάστηκε να περιοριστεί στην Ηπειρο. Ηρρεμεί για λίγο.

Μένει 8 ειρηνικά χρόνια πατρίδα. Οι φιλοδοξίες του όμως δε σταμάτησαν ούτε τον άφησαν σε περισσότερη απραξία. Συνεχώς ετοιμάζεται για πόλεμο και συγκεντρώνει στρατό.

Και να μια καινούργια ευκαιρία για στρατιωτικές επιχειρήσεις και νέους αγώνες. Τον καλούν οι Ταραντίνοι στην Ιταλία να τους βοηθήσει εναντίον των Ρωμαίων.

Μεγάλη είναι η στρατιωτική δύναμη που κουβαλά μαζί του στην Ιταλία. 30.000 στρατιώτες είναι μια μεγάλη δύναμη για την εποχή εκείνη. Δε λείπει και η μονάδα των... τεθωρακισμένων. 20 ελέφαντες συνοδεύουν το φιλόδοξο βασιλιά που θεωρούνται όπλο ανίκητο. Ονειρεύεται ο Πύρρος να επεκτείνει το κράτος του στην Ιταλία. Φθάνοντας όμως στον Τάραντα βλέπει ότι οι Ταραντίνοι δεν έχουν καθόλου στρατό. Αναγκάστηκε τότε να οργανώσει μισθοφορικές μονάδες με έξοδα της πόλεως του Τάραντα.

Ταραντίνοι και Ηπειρώτες τώρα είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν τους Ρωμαίους. Πραγματικά μετά από πεισματικές μάχες τους νικούν. Οφείλουν πολλά βέβαια και στους ελέφαντες του Πύρρου που κατατρόπωσαν το ιππικό των Ρωμαίων. Τι να την κάνει όμως ο Πύρρος τέτοια νίκη. Οι απώλειές του ήταν τεράστιες. Ο στρατός του εκμηδενίστηκε και ο ίδιος έλεγε: «Άλλη μια τέτοια νίκη και θα χάσουμε τα πάντα». Και σήμερα ακόμα χρησιμοποιούμε τη φράση «Πύρρειος νίκη» όταν θέλουμε να πούμε ότι μπορεί να κερδίσαμε κάτι αλλά ήταν πολύ μεγάλες οι ζημιές μας. Ξέρει τώρα ο Πύρρος ότι αν οι Ρωμαίοι συνεχίσουν τις επιθέσεις θα είναι αυτοί στο τέλος οι νικητές. Οι δυνάμεις τώρα δεν είναι αρκετές για νέες μάχες, γι' αυτό καταφέρνει τους Ρωμαίους να δεχτούν ανακωχή.

Σταμάτησε βέβαια ο πόλεμος ανάμεσα στον Τάραντα και στη Ρώμη, δε σταμάτησε όμως η πολεμική δράση του Πύρρου. Φεύγει από τον Τάραντα και πάει στις Συρακούσες. Εδώ είχαν έλθει οι Καρχηδόνιοι και πολιορκούν την πόλη των Συρακουσών.

Παρά τον ταλαιπωρημένο και αποδεκατισμένο του στρατό, κατορθώνει να λύσει την πολιορκία, να διώξει τους Καρχηδόνιους και να σώσει την πόλη. Γι' αυτό οι Συρακούσες και οι άλλες πόλεις της Σικελίας, τον ανακηρύττουν ηγεμόνα της Σικελικής Ομοιογονίας. Οι πολλές επιτυχίες φθείρουν την ανθρώπινη ψυχή και η σύνεση μετατρέπεται σε αλόγιστη έπαρση. Η εξουσία κάνει τον Πύρρο αυταρχικό και τυραννικό. Δεν τον ανέχονται οι Σικελικές πόλεις, τον εκδιώκουν και αναγκάζεται να επανέλθει στον Τάραντα. Κι εδώ όμως έμεινε λίγο. Οι Ρωμαίοι τον νικούν αυτή τη φορά και αναγκάζεται πλέον να επιστρέψει στην πατρίδα του την Ηπειρο. 6 χρόνια την είχε εγκαταλείψει. 6 χρόνια παραδέρνει στη Σικελία και Ιταλία για να ικανοποιήσει φιλόδοξα σχέδια και μια εξουσία. 6 χρόνια όμως η Ηπειρος χωρίς το βασιλιά της, εγκαταλελειμένη και ακέφαλη έχει πα διαλυθεί. Βρίκει το κράτος σε κακή κατάσταση. Αρχίζει λοιπόν αρέσως δημοκρατικό έργο. Μην νομίσουμε βέβαια ότι το νέο έργο του ήταν η ειρηνική διοίκηση. Στρατό, πάλι συγκεντρώνει, εκστρατεία οργανώνει, καινούργιες μάχες ετοιμάζει. Ξαναεπιτίθεται στη Μακεδονία και παίρνει πάλι τις επαρχίες που είχε χάσει. Παίρνει πάλι την Κέρκυρα. Στα πολεμικά του σχέδια έχει βοηθούς τους δυο γιους του. Τον Ελενο (που τον έχει αφήσει στον Τάραντα με μια μικρή στρατιωτική δύναμη) και τον Πτολεμαίο. Και πάλι δε σταματά. Τώρα οι βλέψεις του φθάνουν μακριά. Θέλει ν' απλώσει το κέρι του και στην Πελοπόννησο. Πολιορκεί πρώτα τη Σπάρτη. Μαθαίνει όμως ότι έρχεται εναντίον του ο Αντίγονος ο βασιλιάς της Μακεδονίας. Φεύγει από τη Σπάρτη και τρέχει στο Αργος να τον συναντήσει. Στην πορεία όμως αυτή της επιστροφής του επιτίθενται οι Σπαρτιάτες που έχουν στήσει ενέδρα στο δρόμο. Εκεί κοντά στο χωριό Σελασία σκοτώνεται ο γιος του ο Πτολεμαίος και πολλοί στρατιώτες. Αυτός όμως συνεχίζει την πορεία του προς το Αργος με τα υπολείμματα του στρατού του.

Ο Αντίγονος έχει φθάσει ήδη στο Αργος και ο Πύρρος τον καλεί σε μονομαχία. Ο Αντίγονος δε δέχεται και του απαντά ότι: «Αν βαρέθηκε τη ζωή του υπάρχουν πολλοί δρόμοι που οδηγούν στο θάνατο».

Είναι νύχτα και το Αργος βρίσκεται σε αναβρασμό. Οι μισοί κάτοικοι του είναι με το μέρος των Μακεδόνων και του Αντίγονου και οι άλλοι μισοί με το μέρος του Πύρρου. Με τους σκοτεινούς δρόμους γίνεται αλληλοσπαράγμος. Δυο ηγεμόνες ήλθαν από τις μακρινές τους χώρες, από τη Μακεδονία ο ένας, από την Ηπειρο ο άλλος, να λύσουν τις διαφορές τους μέσα σε μια ξένη πόλη. Σε μια πόλη που γίνεται μάρτυρας της συμφοράς που φέρνει η φιλαρχία. Και θέλει, δε θέλει, πολεμά και το Αργος. Αργεΐτες και Αργεΐσες βρίσκονται στο κέντρο της διαμάχης, σκοτώνουν και σκοτώνονται για να ικανοποιήσουν τις φιλοδοξίες, και την πολεμική μανία του Πύρ-

ρου και του Αντίγονου.

Μια γυναίκα τρέμει και ανησυχεί για το γιο της. Είναι ανεβασμένη στη στέγη του σπιτιού της και τον βλέπει κάτω στο δρόμο να πολεμά με τους άλλους. Ο νεαρός Αργεΐτης, μπλεγμένος στην οδομαχία, βρίσκεται μπροστά στον Πύρρο. Τραβά το σπαθί του και τον πληγώνει. Ο πληγωμένος Πύρρος θα σκοτώσει τώρα το γιο της. Είναι έτοιμος, σηκώνει το σπαθί του. Όμως όχι, αυτή θα προλάβει. Βγάζει γρήγορα ένα βαρύ κεραμίδι και προφταίνει. Εύστοχο το μυρτικό κέρι το στέλνει κατ' ευθείαν στο κεφάλι του Πύρρου. Ο Ηπειρώτης βασιλιάς ζαλίζεται, πέφτει από το αλόγο του. Να η ευκαιρία! Ενας Μακεδόνας στρατιώτης του κόβει το κεφάλι. Θριαμβευτικά το πάνε στον Αντίγονο. Αυτός στρέφει με αποτροπασμό το πρόσωπό του. Δεν ανέχεται τέτοια βαρβαρότητα. Διατάζει να θάψουν με τιμές το νεκρό βασιλιά στο ιερό της Δήμητρας.

Τέτοιο άδοξο τέλος είχε ο Πύρρος στην ηλικία μόλις των 36 ετών.

Πολλοί τον παρομοίασαν με τον Αλέξανδρο. Ο Αλέξανδρος ονειρεύτηκε την Ανατολή, ο Πύρρος τη Δύση. Και οι δυο θέλησαν να εξαπλώσουν την κυριαρχία τους πέρα απ' τα σύνορα της δικής τους πατρίδας. Η παρομοίωση όμως θα έπρεπε να περιοριστεί στις στρατιωτικές μόνο επιχειρήσεις. Κανένας άλλος δεν έκανε το πολιτιστικό έργο και δεν εξελληνίσε τους κατακτημένους λαούς όπως ο πραγματικά «Μεγάλος» Αλέξανδρος.

Ο Πύρρος όμως έκανε το μεγάλο λάθος να καταναλώσει τις δυνάμεις του, την ενεργητικότητά του και το ανήσυχο πνεύμα του, όχι στην ευτυχία των υπηκόων του, αλλά στην επέκταση μόνο των συνόρων.

Δεν μπόρεσε να στερεώσει την εξουσία του γιατί παρασύρθηκε σε τυχοδιωκτικούς αγώνες.

Δεν έμαθε ποτέ ότι η ευτυχία των λαών «δεν μετριέται με το στρέμμα».

Θα μπορούσε να νομοθετήσει σοφά και να κυβερνήσει συνετά. Γιατί πράγματι διέθετε ένα μυαλό έξυπνο και ενεργητικό, στρατηγικό και εφευρετικό. Η μεγάλη μόρφωσή του και η στρατιωτική του κατάρτιση, φαίνονται μέσα στα συγγραφικά του έργα. Είχε γράψει υπομνήματα και πραγματείες περί στρατηγικής και τακτικής πολέμου που τα εκτιμούσαν μεγάλοι στρατιλάτες της εποχής του. Ενας απ' αυτούς και ο Αννίβας.

Αν ο Πύρρος χρησιμοποιούσε όλη αυτή την πνευματική του δύναμη στην πολιτιστική οργάνωση της Ηπείρου, ίσως γινόταν ένας άλλος Περικλής και ίσως η Ηπειρος να ζούσε επί της εποχής του τον «Χρυσό Αιώνα» της.

Η φίλη σας
Ντίνα Καλαμούτσου

**ΗΠΕΙΡΟΣ
SERVICE - CARS**

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΠΑΠΠΑΣ και
ΥΙΟΣ**

Πάροδος 50 χιλ.
Εθν. οδός
Ιωαννίνων - Αθηνών
Νέες σύγχρονες
ιδιόκτητες
κτιφωμένες
εγκαταστάσεις
Τηλ. 92046 - 91634

**ΜΕΖΕΔΟΠΩΛΕΙΟ
ΤΣΙΠΟΥΡΑΔΙΚΟ**

**ΓΙΩΤΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ**

Ξενοφώντος 4
Κορυδαλλός
Τηλ. 4953156

Ο Καραγκιόζης Γιωταχής

Του 'χει για πέταμα το σαραβαλάκι τ'.

- Δί μου του δίν'ς, αφεντικό, να γίνουν κι εγώ γιωταχής ώσπου να απουγίν'; τουν παρικόλε-σα.

- Παρ'του, Καραγκιόζη μ', μού'πε. Μόνο βάνε τίποτες παλιοπάπουσα να πατάς τα πατάκια, γιατί δι γίνεται ξυπού-λητους.

- Δεν έχ'ς και τέτοια να μου τα δώσεις μαζί με το σαραβαλάκι; νά'ναι ασουρθεί, ασουρί, πώς τους λέν', του πράμα;

Μί τά'δουσι κι δαύτα.

Του πίνια λοιπόν και του μπατάνουσα άσπρου, του καβάλησα και τράβηξα για τσι Πενταγιοί. Πέταγει στου δρόμου. Είχανε πέσ', γλέπ'ς, απ' τουν καρό τα πάκια τ' κι έμνη ανάλαφρο πλ. Γι' αυτό πετάγει.

Σαν έφτασα στου κουργιό έκανα μια γυροβουλιά να μί δούνε ούλοι οι Πενταγιώτες και πάρεκα στην πλατεία.

- Τι γλέπ'με, Καραγκιόζη; Πλούσιος;
- Άμ τι; Ολου φτουχός θα νά'μαι;
- Ξέρις, ντυτόνιο έχει έξουδα πουλλά. Όσα τρώει μια φαμίλια - τόσο τρώει κι δαύτου, και περισσότερου.

- Τι τρώει; Νιρό κι βινζίν' κι δρόμου.
- Άμ δε; Θέλ' κι λάδι.
- Θα του βάνου κάμποσο απ' το μπουκάλι της συμβίας.
- Θέλ' πληρουμή που στέκεισει - πληρουμή που διαβαίνες. Τέλη κυκλοφορίας και σταθμεύσεως, τα λέν.
- Θα του κριμάου τότες.

- Θελ' ασφάλεια. Άπλη και διπλή. Κάθει μίνα.
- Απού τι; Χειρότερου δι γίνιτι.
- Γίνονται τ' άλλα όμους αν τα κτυπήσ' του σαραβαλά-κι σ'. Θέλ' κι φόρου. Είναι του τεκμήριου.

- Τι θα πει ντυτόνιο;
- Για νά'χεις αυτοκίνητου πα να πει πως τα έχ'ς.
- Μου του κάρ'σι η μπάρμας.
- Αυτό δεν περνάει, θα σ' πουν. Σήμερις δε χαρίζνει ούτι μια καραμέλλα. Πληρώνεις - παίρνεις. Άστα αυτού-να.

- Δεν έχου μιστά.
- Εχ'ς άδηλους πόρους. Είσαι φουροφυγός.
- Ιγώ δεν είμι σπουριάς. Δεν έχω σπόρους.
- Πόρους είπα. Μαζεύς στα σκοτεινά. Κι δώσει και την έκτακτη εισφορά. Του κράτους έχ' ανάγκη.

- Βάι.
- Υστερα, Καραγκιόζη μ' θέλ' παράδες για τα συντη-γεία. Σήμερα η μίζα. Αύριου η μπαταρία. Μεθαύριου του δυναμό. Την άλλ' του καρμυλατέρ. Την ματάλλ' οι πλατίνες. Υστερις του ψυγείου. Μιτά του θερμουστάτις. Τα φώτα. Τα λάστιχα. Τα... Το... Τα... Το...
- Τι είναι όλα ντυτόνα;

- Τα από μέσα τ'.
- Τόσο πουλλά έχ';
- Και μπρότιρα. Μα έχ' κι τ' απέξου τ'. Πέρασις, κατά λάθους, λίγου κόκκανου; Πας. Κόπ' κι του καρτάκ'. Πενή-να χιλιάρα.

- Τόσα πουλλά, κυρ-Άστουφύλακα;
- Ετσι λέει ου ΚΟΚ.
- Ποιός είναι ντυτόνιος ου κόκορας;
- Ου Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας.

- Δεν έχω.
- Στου φρέσκου τότενες.
- Για ακούστε με, μικροί και μεγάλοι Μανωλασσίτες, που μαζεψήκατε και με κοιτάτε. Άμα είναι έτσι μεριά-σκει να φύγου να πάου να του δώσου πίσου στουν μπάρ-μπα. Μα τι γλέπου; Δεν παίρν' φουτιά.

- Χάλασε η μίζα, Καραγκιόζη μ'.
- Τότινες;
- Θα σι σπρώξ' μ' να πάρει μπρος.
- Άντε, πατριώτις, ούλοι μαζί.
Μ' έσπρωκναν ως όξου απ' του κουριό. Τίποτις. Με παράτ'σαν κι έφυγαν.
Εμ' να μουνάκους.

- Θα σι φτιάξου εσένανι σαραβαλάκ', είπα, του γιρ'σα κατά του ρέμα, πίδηξα κάτ' και τ' αμόλ'σα. Πήρι τουν κα-τίφουρο. Ά, μπράβου, είπα. Τώρα πάρει και θα παίρνε-τε ούλοι: Κι βενζινάδες. Κι εφουρία. Κι ασφάλειες. Κι συνεργεία. Κι κόκκανα, κι πράσινα φώτα. Κι τικμήργια. Κι ούλοι οι άλλ'. Τα πουδάρια μ' να 'ν' καλά. Γιωταχής βα-σανισμένους διν ματαγίνουμε. Του λέου και του υπο-γράφου.

Καραγκιόζης Καραγκιόζοπουλος
πρώην Γιωταχής
για 24 ώρες
(Και για την αντιγραφή Κ. Σανιδάς)

Η Αστερένια παίζει μουσική

Της Κατερίνας Μαρούλη

Μια φορά κι έναν καιρό σ' ένα μεγάλο πάρκο ζούσε μια παρέα από πόνυ. Μαζί τους ήταν κι η νεαρή Αστραπή που εκείνο τον καιρό περίμενε το πρώ-το της μωρό. Μια χειμωνιάτικη νύχτα, που το κρύο πάγωνε τα πάντα, γεννήθηκε ένα όμορφο πόνυ κά-τασπρο με ένα αστέρι στο μέτωπο. Γι' αυτό την ονόμασαν Αστερένια.

Η Αστερένια μεγάλωνε μαζί με τ' άλλα μι-κρά του πάρκου. Ήταν όμορφη, έξυπνη, α-νυπάκουη και απρόσεκτη. Τόσο απρόσεκτη, που ήταν ικανή να σκοντάψει και να πέσει γιατί έ-μπηξε τα πόδια της. Ξέχασα να σας πω, ότι σε κάθε καυγά που γινόταν στο πάρκο, η Αστερένια ήταν πρώτη. Μια φορά δάγκωσε το αυτί στο μικρό γαϊδουράκι κι αυτό την κλώ-τισσε και της έσπασε το μπροστινό της δόντι.

Στεναχώρια και κακό η Αστερένια γιατί κανείς δεν είχε σπα-σμένο δόντι, εκτός από 'κείνη. Μόνο όταν η μάμη της η Αστρα-πή της είπε ότι έτσι είναι ξεχωριστή, πούχασε.

Καιρός πέρναγε και η Αστερένια μεγάλωνε. Όλοι στο πάρκο βοηθούσαν, με τον τρόπο τους βέβαια, αλλά βοηθούσαν, ε-κτός από της Αστερένιας. Της άρεσε να τρέχει στο μεγάλο πάρκο, να τρώει ζαχαρωτά και μαλλί της γριάς και να στολίζει με πολύχρωμες κορδέλες τα μαλλιά της. Πολλές φορές προ-σπάθησε να συμμετέχει στην ομάδα και να βοηθάει, αλλά της ήταν αδύνατον.

Μια μέρα θύμωσε τόσο πολύ η μητέρα της και τη μάλωσε για την τεμπελιά της και της τράβηξε και το μαλλί της. Στενα-χωρήθηκε η Αστερένια κι έφυγε τρέχοντας. Αφού κόλλησε αρκετή ώρα, σταμάτησε σε μια πλατεία του πάρκου, εκεί που είχε πολλή παιδιά και ακουγόταν μια ωραία μουσική.

Πόσο ηρέμησε η ψυχή της καθώς άκουγε τη μουσική! Δια-μαγεύαξέχασε τη στεναχώρια της και κατάλαβε τι έπρεπε να κάνει, κατάλαβε τι της άρεσε! Ήθελε να μάθει μουσική, ήθελε να παίζει βιολή. Τρέχει και βρίσκει τη φίλη της την Άννα και της μιλάει γι 'αυτό που θέλει να κάνει.

Άκου Αστερένια μου σ' αγαπώ πολύ, της απάντησε η Άννα, μα αυτό που ζητάς δεν γίνεται.

- Θα μάθω, μ' αρέσει πολύ, έχε μου εμπιστοσύνη, σε παρα-καλώ βοήθησε με να μπω στο χορωδία του πάρκου. Μίλησε στο δάσκαλο της μουσικής κι εγώ δεν θα σ' απογοητεύω, ε-πέμενε η Αστερένια.

Τι να κάνει η Άννα, δεν μπορούσε να της χαλάσει το χατίρι. Πρώτα μίλησε στην κ. Αστραπή. Μόλις τ' άκουσε εκείνη πε-τάχτηκε πάνω ξαφνιασμένη και μόνο που δεν νύγηκε με μια μπουκιά που είχε στο στόμα της εκείνη τη στιγμή.

- Λυπάμαι Άννα αλλά σε είχα για λογικό κορίτσι, τι είναι αυ-τά που μου λες! Η Αστερένια να μάθει μουσική; Οχι-όχι δεν γί-νονται αυτά τα πράγματα. Όλοι θα γελάνε στο πάρκο μικροί-μεγάλοι, ακόμη και το παρδαλό κατσίκι θα γελάσει, με τα κα-μώματα της κόρης μου. Άκου εκεί μουσική από ένα άηγο. Αδύνατον ούτε να το σκέφτεσαι.

Χρειάστηκε πολύ υπομονή και πολλές χρόνος για να πεισθεί η κ. Αστραπή να δεχτεί ώστε η κόρη της να παρακολουθήσει μουσική.

Μα αν χρειάστηκε υπομονή για να πεισθεί η κ. Αστραπή σκε-φτείτε τι έγινε όταν η Άννα τόλμησε να το πει στο δάσκαλο μουσικής στον κ. Φλαμίνγκο.

- Δε μου λες Άννα για ποιόν με πέρασες παιδί μου για στα-βήτη, ή για γελαδόρη. Ωδείο τελείωσα, μουσική διδάσκω σε ανθρώπους, όχι σε άηγοι και σε γαϊδούρια.

Τον παρακάλεσε, τον ικέτεψε η Άννα, αδύνατον. Κι εδώ που τα λέμε παιδιά, δικίο είχε ο κακομοίρης ο κ. Φλαμίνγκος.

Μα η Άννα δεν απελπίστηκε, δυσκολεύτηκε αλλά στο τέλος έπεισε τον κ. Φλαμίνγκο ν' αφήσει την Αστερένια να τον ακού-σει να διδάσκει μουσική. Ποτέ όμως να μην τολμήσει να του

ζητήσει να διδάξει την Αστερένια.

Καθόταν η Αστερένια κι άκουγε, άκουγε με λαχτάρα όσα έλεγε ο κ. Φλαμίνγκο.

Εμαθε νότες, έμαθε τραγούδια και τα ήξερε όλα απ' έξω κι ανακατωτά. Πως όμως να πιάσει μοιζύβι, πως να γράψει νότες; Αυτό ούτε στα όνει-ρά της δεν μπορούσε να το φαντα-στεί. Γι' αυτό τα 'γραφε όλα στο μυαλό της. Όλα ήταν γραμμένα εκεί μέσα με μεγάλη προσοχή και τάξη.

Τα παιδιά στην αρχή την κοίταζαν περίεργα, κρυφογέλιασαν μεταξύ τους που έβλεπαν την Αστερένια να παρακολουθεί με προσοχή. Με τον καιρό όμως συνήθισαν και άρχισαν να σεβό-νται την προσπάθειά της.

Και μια μέρα που ο κ. Φλαμίνγκο ήταν άρρωστος και δεν ήρ-θε στο μάθημα, η Αστερένια με την βοήθεια των παιδιών έπια-σε με το στόμα της πρώτη φορά στη ζωή της μοιζύβι και κρά-τησε χαρτί, χαρτί να γράφει αυτά που τόσο καιρό, τα 'χε γραμ-μένα στο μυαλό της. Ενθουσιαστήκαν τα παιδιά και την επό-μενη φορά που ήρθε ο κ. Φλαμίνγκο του είπαν πόσο άδικο είναι που δεν άφηνε την Αστερένια να γράφει.

Έπρεπε να της δείξει να τη διδάξει μουσική γιατί αυτή είναι η καλύτερή του μαθήτριά.

Περίεργος ο κ. Φλαμίνγκο την έβαλε να γράψει και να διαβά-σει νότες. Κατάπληκτος διαπίστωσε ότι ήταν αλήθεια όσα του έλεγαν τα παιδιά. Πείσθηκε για το ταλέντο της Αστερένιας και της υποσχέθηκε να της διδάξει μουσική.

Με χαρά η Αστερένια με μια τσάντα στο ριμύ της παρακο-λουθούσε κάθε μέρα μαθήματα. Διάβαζε, έγραφε, μελετούσε σκληρά. Εμαθε να κρατάει το βιολή και να το κάνει να μιλάει. Εβγαζε από μέσα της όλη της την αγάπη, έκφραζε όλα της τα συναισθήματα, και ήταν όμορφα, πολύ όμορφα αυτά που είχε να εκφράσει, αυτά που είχε να πει με το βιολή της.

Οι μέρες πέρναγαν, το ίδιο και οι μήνες. Ήρθε ο καιρός που τα παιδιά θα έδιναν εξετάσεις.

Όλες οι μανάδες κάθισαν στις πρώτες θέσεις και δέχονταν συγχαρητήρια για την επιτυχία των παιδιών τους. Όταν ήρθε η σειρά της Αστερένιας σιωπή επικράτησε στο αμφιθέατρο του σχολείου. Ο κ. Φλαμίνγκο ξερόβηξε, κατάπιε, έβγαλε το μαν-δύλι του και σκούπισε τον ιδρώτα που άρχισε να τρέχει από το μέτωπό του. Δεν ήξερε τι να πει. Πώς να παρουσιάσει την Αστερένια, πώς να πει μπροστά σε όλους τους γονείς ότι δι-δάσκει μουσική σε ένα άηγο, και όχι μόνον αυτό, πως είχε βά-λει και το μεγαλύτερο βαθμό και ότι έπρεπε να δώσει και βρα-βείο γιατί η Αστερένια ήταν η πρώτη σε όλη την τάξη.

Τότε εμφανίστηκε η Άννα. Πήρε το μικρόφωνο και άρχισε να μιλάει.

Κυρίες και Κύριοι, ακούστηκε να λείει. Σήμερα στο πάρκο μας γίνεται κάτι ασυνήθιστο κάτι πρωτό-γνωρο, κάτι που ποτέ δεν έχει ξαναγίνει...

Κι άρχισε να τους διηγείται την ιστορία της Αστερένιας. Τελείωσε με χειροκροτήματα και με φωνές. Όλοι ήθελαν ν' ακούσουν με τα αυτιά τους αυτά που τους έλεγε η Άννα.

Τότε η Αστερένια πήρε το βιολή και σεμνά, σεμνά άρχισε να παίζει το τραγούδι του πάρκου. Όλοι έμειναν άναυδοι, δεν μπορούσαν να πιστέψουν αυτό που έβλεπαν με τα μάτια τους, αυτό που άκουγαν με τ' αυτιά τους, ένα άηγο να παίζει μου-σική.

Όμως ήταν αλήθεια, η Αστερένια ήταν εκεί και έπαιζε και α-κουγόταν στο πάρκο όλο.

Μπράβο, μπράβο φώναζαν όλοι, μπράβο που τα κατάφερες. Είναι αλήθεια, στη ζωή καταφέρνουμε ό, τι αγαπάμε πολύ.

ΤΑΒΕΡΝΑ «ΤΑ ΚΑΛΑΜΑΡΑΚΙΑ»

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΛΙΟΣ

Παπανικολάου 42, Ναύπλιο, τηλ.: 0752 - 28562

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

- Παρακαλώ ένα ζευγάρι γυαλιά λείει ένας πε-λάτης σε κατάστημα οπτικών.
- Για τον ήλιο;
- Οχι, για μένα...

Ο Τάκης διαβάζει και σκοντάφτει σε μια λέξη.
- Τι θα πει «εμφηλάφει»; ρωτάει τον μεγαλύ-τερο αδελφό του.
- Θα πει... θα πει... έπιασε τον ψύλλο και τον άφησε...

Δάσκαλος: Σε ποια τάξη των ζώων υπάγεται ο σκύλος σας, Γιαννάκη;
Γιαννάκης: Δεν ξέρω, κύριε, δεν τον στείλαμε ακόμη σχολείο.

Δάσκαλος: Χρήστο, ποιός έκανε το Σύμπαν; Ο Χρήστος αφηρημένος: Δεν το έκανα εγώ κύ-ριε, δεν το έκανα.
Δάσκαλος (οργισμένος): Δεν το έκανες εσύ; Μα τι είναι αυτά που λες; Χρήστος: Ε... εγώ το... έκανα, κύριε, αλλά δε... δε... θα το ξανα-κάνω.

Δίγα απ' όλα για όλα

Φίλες και φίλοι, γεια σας.

Με χιόνια, με βροχές και με λουλούδια ήρθαμε πάλι κοντά σας με θέματα του χειμώνα αθήα και της άνοιξης.

Ο χειμώνας σφραγίστηκε με τις καθιερωμένες εκδηλώσεις του Πολιτιστικού Συλλόγου στο χωριό και της Αδελφότητας στην Αθήνα. Και ο λόγος για την κοπή της πίτας και τον ετήσιο χορό τους. Και οι δύο εκδηλώσεις δίνουν την ευκαιρία στους συγχωριανούς μας να ανταμώσουν, να τα πούνε, να διασκεδάσουν.

Αν και αρκετοί θάνατοι έληξαν φέτος τη μεγάλη οικογένεια που λέγεται Μανωλιάσσα εν τούτοις η συμμετοχή στις παραπάνω εκδηλώσεις υπήρξε ικανοποιητική.

Η ζωή συνεχίζεται...

Την Πρωτοχρονιά βρέθηκα για λίγες μέρες στο χωριό μας, πήρα στα χέρια μου το ημερολόγιο του Πολιτιστικού Συλλόγου. Με συγκίνησε η επιλογή του θέματος. Τα παιδιά του Πολιτιστικού Συλλόγου τύπωσαν το ημερολόγιό τους με ένθετη τη φωτογραφία του παιδιού καμπαριού.

Η φωτογραφία βρέθηκε στα χέρια του Αντώνη Δ. Γιωτάκη και τραβήχτηκε από τον πρώτο φωτογράφο του χωριού μας Αρμόστολο Ε. Μπέλλο (Αποστόλη-Ντάκο) την τρίτη ημέρα της Πασχαλιάς το 1948;

«Τ'αχράρια» δημοσιεύουν τη φωτογραφία γιατί είναι ιστορικό ντοκουμέντο.

Δείτε τι στοίχιζε χάρμα! Πόσο αρμονικά δένει με το χώρο του!

Από τους μεγαλύτερους που ρώτησα φαίνεται πως οι περισσότεροι χωριανοί δεν ήθελαν να γκρεμιστεί. Τούτο δεν στάθηκε ικανό να πείσει την τότε Επιτροπή του Αν-Γιώργη που βρέθηκε να το γκρεμίσει για να δώσουν ήπει υπόσταση στον νεοκτιστό τότε Αν-Γιώργη.

Καλό είναι το καινούργιο αθήα να ξέρουμε να σεβόμαστε και το παλιό, την παράδοσή μας, την ιστορία μας.

Μας «έφαγε» και μας «τρώει» ο νεωτερισμός ισοπεδώνοντας τα πάντα. Τα αποδεχόμαστε όλοι παθητικά, χωρίς κρίση, γνώση, αφομοίωση και παρέμβαση. Αυτό λέγεται δυστυχία.

Προτείνω στον Πολιτιστικό Σύλλογο να συζητήσει το θέμα αποστολής της φωτογραφίας (σε μορφή ημερολογίου ή σκέτη) σε όλους τους Μανωλιασσίτες που δεν πήραν το ημερολόγιο του Πολιτιστικού Συλλόγου.

Η πρότασή μου αυτή στηρίζεται στα μηνύματα που έλαβα από τους συγχωριανούς μας. Είναι σίγουρα μια χειρονομία που θα δώσει χαρά και συγκίνηση σε όλους.

Επανεξηγημένα με ρωτούν για το ποιοι ποζάρουν στη φωτογραφία. Ξεκινώντας από επάνω προς τα κάτω είναι:

Στο παράθυρο αριστερά: ο Χρ. Κύρκος (Τσάλης), ο Γεώργιος Αν. Γούσης. Δεξιά στο αθήα παράθυρο ο Αντώνης Δ. Γιωτάκης. Πάνω στον τοίχο ο Βασίλειος Αν. Γούσης. Κάτω όρθιοι από αριστερά προς τα δεξιά: ο Απόστολος Γεωργίου, το παιδάκι είναι ο Χρήστος. Αρ. Γούσης, ο Δημοσθένης Στ. Χρόνης, ο Ηλίας Πέτρου, ο Κων/νος Α. Νάκος,

ο Θεολόγος Δ. Μπέλλος και ο Χρήστος Φ. Ζήκος.

Μια και αναφέρθηκα στο Ημερολόγιο του Πολιτιστικού Συλλόγου δεν θα πρέπει να αδικήσω την Αδελφότητα. Πολύ καλή ήταν και η επιλογή της Αδελφότητας να τυπώσει το ημερολόγιο με ζωγραφιές από τα νησιά μας.

Τι τραγικό να παθεύεις για τα αυτονόητα, για τη σωτηρία της Δωδώνης;

Η ενεργοποίηση του συλλόγου των Φίλων της Δωδώνης καρποφόρησε. Το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο ενέκρινε την πρόταση του καθηγητή Δημήτρη Φατούρου, προέδρου της Εταιρείας «ΕΓΝΑΤΙΑ ΑΕ» για αλληλεγγύη χάραξης της Εγνατίας οδού στην κοιλάδα της Δωδώνης.

Η χάραξη θα γίνει σε απόσταση 2,5 χιλιομέτρων μακριά από το αρχαίο θέατρο.

Το θέμα έφτασε και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά από παρέμβαση των πρασίνων.

Προσωπικά δυσκολεύομαι να πιστέψω στην όποια προστασία και του αρχαιολογικού χώρου και του τοπίου γενικότερα. Πάνε οι καιροί που ο άνθρωπος έδενε το έργο του με το έργο της φύσης.

Λέτε να ξανάρθουν; Μακάρι!

Σε συναντήσεις που είχα με τα μέλη της Αδελφότητας μου εξέφρασαν την αγωνία τους για την τύχη του Πνευματικού Κέντρου. Συγκεκριμένα το ερώτημα που θέτουν ευθέως είναι: Παραδώσατε το Πνευματικό Κέντρο στην κοινότητα και κάνει ό,τι θέλει;

Αν' όσα γνωρίζω η Κοινότητα συμπαράστέκεται στην αποπεράτωση του έργου και ενδεχομένως να αναλαμβάνει και κάποιες πρωτοβουλίες.

Αυτό δε σημαίνει ότι ο έλεγχος και η ευθύνη των εργασιών έχει περιέλθει στα χέρια της Κοινότητας. Η Κοινότητα φέρει την ευθύνη για την εξεύρεση κονδυλίων από τη Νομαρχία μαζί βέβαια με την Αδελφότητα και τον Πολιτιστικό Σύλλογο.

Οφείλω να υπενθυμίσω σε όσους δεν το γνωρίζουν και σε όσους το έχουν ξεχάσει πως:

Η Αδελφότητα σε Γενική Συνέλευση αποφάσισε την ανέγερση του Πνευματικού Κέντρου στη Μανωλιάσσα με δικά της έξοδα και με εξουσιοδότησε να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες.

Το τότε Κοινοτικό Συμβούλιο

με απόφασή του παραχώρησε το οικόπεδο δεχόμενο τον όρο της Αδελφότητας ό,τι υπεύθυνη για τις εργασίες και τη λειτουργία του Πνευματικού Κέντρου θα είναι η Αδελφότητα.

Επίσης το Κοινοτικό Συμβούλιο δεσμεύτηκε να συμβάλλει οικονομικά στην ολοκλήρωση των εργασιών του πνευματικού μας κέντρου.

Επαναλαμβάνω πως το καθεστώς παραμένει το ίδιο. Υπεύθυνη για τις εργασίες του Πνευματικού Κέντρου είναι η Αδελφότητα και μόνον η Αδελφότητα και αυτό πρέπει όλοι να το σεβαστούμε.

Οι ψίθυροι που κατά καιρούς ακούγονται μάλλον θέλουν να προκαλέσουν αποπροσανατολισμό και να δημιουργήσουν αντιθέσεις ανάμεσα στους φορείς μας.

Είναι εκ του πονηρού και αποβλέπουν εις βάρος των Μανωλιασσιτών.

Από την Κοινότητα πληροφορηθήκαμε πως κάθε Μανωλιασσίτης έχει δικαίωμα να οικοδομήσει μέχρι 70 τ.μ. χωρίς άδεια. Μέχρι 50 τ.μ. για αποθήκη και 20 τ.μ. για προέκταση κουζίνας και λοιπών χώρων.

Ήταν μια αδικία που εκκρεμούσε εις βάρος μας για αρ-

Το Πνευματικό Κέντρο, και ο προαύλιος χώρος του Αγίου Γεωργίου όπως διαμορφώθηκε από την Κοινότητα.

κετά χρόνια. Μετά από παρέμβαση των Κοινοτικών Συμβουλίων ήρθε η ώρα της άρσης. Κάθιο αργά παρά ποτέ...

Λύκος στη Μανωλιάσσα...

Το Μάρτη είχαμε και επίσκεψη λύκου στη Μανωλιάσσα. Με λύπη μας πληροφορηθήκαμε πως έφαγε οχτώ πρόβατα από τα ζωντανά του «παπα-Κώστα» και πέντε-έξη από το κοπάδι του Βασίλη Τζίμα.

Τι να κάνουμε, έχουμε επικράτηση του ισχυρότερου βλέπετε!

Μπορεί ακόμη να μην έχουμε καλή σκυλιά ή ποιά χειρότερα να μην έχουμε και καλούς τσοπάνηδες. Ποιός ξέρει!

Στην καθιερωμένη κοπή της πίτας η Αδελφότητα βράβευσε τις Μανωλιασσίτισες (μία και δεν υπήρχαν αγόρια). Οι βραβευθείσες είναι: Ελένη Α. Γούση, Μαρία Κ. Ντάφου, Δέσποινα Η. Λιόντου, Δέσποινα Δ. Νίκου, Ανδριανή Αρ. Γιωτάκη, Μαγδαληνή Κ. Γιωτάκη και Ουρανία Γ. Κοηλιού.

Το βραβείο συνόδευε και το ποσόν των 20.000 δρχ. για κάθε μία.

Οι επιτυχίες των παιδιών μας, γεμίζουν με υπερηφάνεια κάθε Μανωλιασσίτη και τιμούν τη Μανωλιάσσα.

Να μη ξεχάσω να αναφέρω εδώ πως οι πίτες ήταν προσφορά του Εργαστηρίου Ζαχαροπλαστικής των αδελφών Βασιλείου και Αριστομένη Ανδρέα Γιωτάκη.

Καλή Ανάσταση Ο Παλιός

Η φύση «καβαλάνε» με ζόρι την τεχνολογία...